

Cap balcó sense pancarta
Per guanyar Can Batlló tot el barri ha de col·laborar

**LLUITA PER CAN BATLLÓ
DES DEL TEU BALCÓ**

Aquest podria ser el lema triat per la Comissió de veïns de la Bordeta, que ha portat la lluita per Can Batlló als balcons del barri.

Pàgina 9

Mujeres Pa'lante

Parlem amb Dinora Velasco i Nazarena Romeu, de l'associació de dones llatinoamericanes Mujeres Pa'lante. Pàgina 12

Les retallades socials afecten milers de veïns i veïnes

Les darreres mesures impulsades per Zapatero, com la reforma laboral, la supressió del subsidi dels 420 euros o la

propera reforma de les pensions estan precaritzant encara més les difícils condicions de vida d'una gran part dels

veïns i veïnes dels nostres barris, entre els quals destaquen les persones aturades –més de 12.000– o les pensionistes.

A LA BURXA analitzem l'impacte d'aquestes mesures, així com què pot suposar la reforma de les pensions. PÀGINA 3

En moviment

Del 'queer' al bord

PÀGINA 9

El col·lectiu Brot Bord ens presenta la seva publicació *L'Accent Bord*, que podem trobar a internet. Publicació que amb tocs d'humor tracta sobre la sexualitat des d'una visió antipatriarcal i trencant amb els típics estereotips.

Cultura

A Sants fem cagar el Tió

PÀGINA 10

Per quart any, el Casal Independentista de Sants Jaume Compte va organitzar el Caga Tió al parc de l'Espanya Industrial.

Arreu

Contra les retallades a la UAB

PÀGINA 11

Les assemblees de facultat de la UAB denuncien el programa de retallades proposat per l'equip de govern d'Ana Ripoll.

Can Vies es mobilitza contra una nova demanda de desallotjament

Cercavila contra la demanda de desallotjament del Centre Social Autogestionat Can Vies. ALBERT GARCIA

El Centre Social Autogestionat Can Vies, amb més de 13 anys d'història, seu d'incomptables activitats i iniciatives i amb

nombrosos col·lectius allotjats, es torna a veure amenaçat per una demanda de desnonament interposada per Trans-

ports Metropolitans de Barcelona –propietaris de l'edifici–, amb judici el proper 18 de febrer. Ja han tingut lloc les

primeres accions per aturar la demanda contra Can Vies, però n'hi haurà força més aquest gener. PÀGINA 4

Les cooperatives obreres de Sants

PÀGINES CENTRALS

La Ciutat Invisible presenta un nou llibre, seguint el fil d'un projecte editorial ben definit: *Les cooperatives obreres de Sants. L'auto-gestió proletària en un barri de Barcelona (1870-1939)*.

La Tresca i la Verdesca

PÀGINES CENTRALS

Vinculada a múltiples projectes tant d'animació i educació, com de música infantil, la Tresca i la Verdesca treu 4, un disc pensat per a tota la família.

Opinions

Editorials

Any per 'no' oblidar

L'any 2010 es recordarà per ser l'any de les retallades socials, el de les mobilitzacions, en què el poder s'ha tret la màscara i ha passat a la defensa descarada del capital.

Aquest 2010 ha estat un any per no oblidar i quan neguem l'oblit, ho fem per recordar el seguit de retallades socials i laborals que ha patit la classe treballadora davant d'aquest govern anomenat socialista, a causa de la mala gestió d'aquesta crisi sistèmica, tampoc podem, ni volem oblidar les retallades de les pensions, que marginen cada cop més col·lectius amb risc d'exclusió social, com són la gent de la tercera edat. Un altre col·lectiu a qui ha tocat el rebre gràcies a aquesta mala planificació ha estat les persones migrades, que quan han deixat de ser necessàries per al gran capital, se'ls ha assenyalat com a caps de turc. Any de vagues generals que han

acabat en batalla campal, on s'ha evidenciat més que mai que la crisi provocada per pocs la paguem els de sempre i no només amb costos econòmics, també amb costos polítics i socials; ha quedat demostrat que els estats no han refundat el capitalisme cap a polítiques més socials, com van prometre, sinó que l'estan re-fent en benefici dels seus interessos, els del mercat. L'esquerra cada cop es fa més neoliberal i la dreta s'afiança dia a dia al poder. Retallades que semblen no aturar-se, any rere any ens trobem amb menys drets socials i aquesta crisi que ningú sap quan acabarà, és i serà l'excusa perfecta per deixar via lliure a les polítiques que intenten allargar la vida a un capitalisme moribund.

Informació, arma de futur

Davant el clima actual on la crisi ens escanya dia a dia, les retallades son més grans, la dreta es consolida al poder, des de LA BURXA creiem que la informació és la millor arma que tenim contra aquest mal clima.

Des de l'Assemblea del Barri de Sants, s'està treballant per enfortir els vincles entre els diferents mitjans de comunicació alternativa del districte, la fórmula inicial, com a roda de contacte, seran diversos debats on participarem tots els mitjans de comunicació crítica del barri (La Burxa, barrisants.org, Sants Ona Lliure, SantsTV, Guifi.net), per assolir una relació més fluida entre mitjans, per encarar noves propostes, nous reptes, participar conjuntament en fer més forta aquesta gran arma que es la informació. La informació dels qui no tenen veu.

Opinió

Wikileaks i tot el que ens ofereix la xarxa

Ivet Eroles

Només cal entrar a internet i buscar Wikileaks en algun cercador per quedar-nos saturades davant de l'allau d'informació referent a aquest tema. Evidentment el debat es centra i es pot seguir molt més enllà de la xarxa, però fa ja molt de temps que es parla del poder del ciberespai i les noves tecnologies, i sembla que Wikileaks s'ha convertit, almenys durant unes setmanes, en un dels temes centrals per fer-ne reflexió.

«Wikileaks deixa en evidència el paper dels mitjans de comunicació tradicionals»

L'actuació de l'equip de Wikileaks desperta recels de tot tipus. D'una banda, ha deixat en evidència el paper dels mitjans de comunicació tradicionals, suggerint una nova forma de periodisme que comença a dibuixar-se gràcies a la força de les noves tecnologies i a la pèrdua de confiança dels receptors d'aquests mitjans. També ha suposat una amenaça pels governs del món, traient els seus draps bruts i donant veracitat al que ja tothom sabia. Però d'altra banda, aquest equip que sembla que està re-

volucionant les formes de comunicació del segle XXI ha optat per oferir en exclusiva la documentació a cinc grans mitjans de comunicació: *The New York Times*, *The Guardian*, *Der Spiegel*, *Le Monde* i *El País*.

Aquest grup de cinc ha arribat a un acord sobre què i com difondre el que reben, així que tota la informació està filtrada per ells. A més, els últims cables han estat supervisats pel Departament d'Estat dels EEUU abans de la seva publicació.

Tot i l'existència d'aquestes contradiccions, Wikileaks sí és una amenaça pel poder i els grans mitjans de comunicació, si tenim en compte com aquests han reaccionat.

Julian Assange ha estat en el punt de mira de tots aquests, desviant l'atenció sobre les informacions que es publicaven. No tan sols els governs han intentat desacreditar-lo, també els comunicadors i comunicadores han afavorit aquest circ mediàtic: per

la televisió s'han escoltat molts «jo no ho faria» en boca dels comentaristes i, fins i tot, el diari *The New York Times* es refereix a aquesta wiki com a 'wiki-kills' (wiki mata).

Els cables filtrats simplement ens confirmen el que ja sabíem, però no per això tenen menys mèrit. Més enllà de la informació, ens dona una lliçó molt més gran sobre un tema en el qual sovint coixegem els moviments socials: la mobilització. La xarxa pot ser confusa i desordenada, amaga un potencial difícil d'aprofitar

«La xarxa amaga un potencial difícil d'aprofitar, però molt valuós»

però molt valuós i, sobretot, útil, i la utilitat també escasseja.

Davant l'atac als servidors de Wikileaks o el boicot per part d'algunes empreses (entre elles Visa o Mastercard), moltes persones, sobretot sota l'aixopluc d'Anonymous (que no és ni una organització, ni té líders), han reaccionat amb la solidaritat que tan reivindiquem allotjant Wikileaks a altres servidors o atacant a les empreses que l'han boicotejat. En 48 hores un noi de 18 anys va poder convocar manifestacions aquí i a Llatinoamèrica a través d'internet.

Potser aquest tema no sigui el que més ens preocupi i fins i tot el podem detestar, però no podem estar sempre a la lluna.

Carta

Solidari

Jordi Soler

Deixeu-me que faci una burda adaptació del poema popularitzat per Brecht el segle passat:

Van anar pels controladors aeris.
I no vaig fer res perquè eren uns privilegiats.

Després van perseguir els pilots.
I no vaig fer res, perquè vaig pensar que eren uns *pijos* i uns aprofitats.

Van anar després pels funcionaris.
I no vaig bellugar un dit, ja que no els poden acomiadar i a mi sí. Que s'aguantin!

Van venir després pels que tenien sous alts.
I no vaig fer res, ja que el meu sou només era mitjanet.

Fins que van venir pels del sou com el meu,
per convertir-nos en submleu-ristes i canviar el nostre contracte per un de precari.

I quan vaig girar-me per demanar ajut ja no quedava ningú darrere nostre.

Sé que els controladors s'han passat en la seva acció. Però quan a un l'acorralen com a una fera, o el tracten amb menyspreu o com un esclau, no es pot demanar seny en les reaccions.

Jo, solidari amb els treballadors sempre.

Envia'ns el teu escrit a
laburxa@barrisants.org
o a Can Vies
(Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Milers de veïns i veïnes de Sants es veuran afectats per les retallades socials

Oficina de Treball de la Generalitat que hi havia a la Plaça de la Farga, fou tancada el març del 2009 i actualment encara està ubicada a l'Estació del Nord. No hi ha informació sobre l'obertura d'una nova seu al barri, ja que segons fonts del Departament de Treball, no troben cap espai prou gran. **ARXIU ALBERT GARCIA**

Augment dels desnonaments, retallades i congelació de les pensions, eliminació del subsidi d'atur de 426 euros, tancaments d'empreses i precarietat laboral són realitats que afecten moltes persones del barri.

Alex Tisminetzky
Sants

La simple lectura de les fredes dades oficials deixa al descobert el context de patiment que estan estent les polítiques neoliberals pels nostres carrers. La realitat no deixa cap lloc per al dubte, sembla evi-

dent que la crisi l'han creat banquers i especuladors, però l'estan pagant i la pagaran els treballadors i els pensionistes. És que segons les pròpies dades de l'Ajuntament, al nostre districte 1.095 pensionistes han vist enguany congelades els seus minsos ingressos, a pesar de que el 55 % no arriben ni al Salari Mínim Interprofessional de 633,30 euros al mes.

Ahora, les webs oficials, sense ni tan sols ruboritzar-se, també informen que fins a 12.239 veïns i veïnes dels districte estaven apuntats com a aturats al novembre passat, 2.482 més que només deu mesos abans. D'aquestes persones, el 35 % no percep cap subsidi ni ingrés, i estan directament afectades per la supressió per part del president espanyol

Zapatero de l'ajuda de 426 euros als aturats que veien esgotar la seva prestació. Amb aquestes dades sobre la taula, a ningú sorprèn que Caritas de Barcelona hagi duplicat en només dos anys les assistències, arribant a la xifra històrica de més de 55.000 persones que han demanat ajuda a l'entitat, tant en matèria d'aliments i habitatge, com per utilitzar l'assistència psicològica.

ES TRIPLIQUEN ELS DESNONAMENTS

Per la seva part, ni més ni menys que el Consell General del Poder Judicial ens avisa que preveu que els desnonaments immobiliaris augmentaran en un 194 %, és a dir, que gairebé es triplicaran, a pesar que actualment s'executen més de

20 diaris a Barcelona, deixant les corresponents famílies sense casa, i malgrat la ciutat disposa de 80.000 pisos buits.

En aquest context, no sembla estrany que es donin tristes notícies, difícils de llegir als mitjans, com les d'un veí de 45 anys de L'Hospitalet que el passat 11 de novembre es va suïcidar prop de casa seva, on havia de ser denonat amb la seva parella i filla menor. Delicte, ser un aturat. Una víctima col·lateral més entre els afectats reals de la crisi.

EL SINDICALISME PREPARA UNA SEGONA VAGA GENERAL

Mentre el govern espanyol anuncia cada dia més retallades socials, les centrals sindicals alternatives i els moviments socials es preparen per a la convocatòria d'una segona vaga general, que s'anuncia per finals del mes de gener.

El primer pas l'ha donat la CGT, que ha fet públic la decisió de convocar l'aturada laboral «abans de l'engegada de la Reforma del Sistema de Pensions prevista per al pròxim 28 de gener», destacant la central llibertària que «s'està dirigint a les organitzacions sindicals i socials de tot l'estat amb la finalitat que aquesta convocatòria sigui compartida, convocada, secundada i assumida pel màxim nombre possible d'aquestes organitzacions».

Per la seva part, l'Assemblea de Barcelona, plataforma unitària que agrupa Comitès de Barri, organitzacions d'esquerres i comitè d'empresa de la ciutat, ha mostrat el seu suport a la vaga general de finals de mes, convocant alhora una manifestació unitària la tarda del proper 22 de gener al centre de Barcelona per a iniciar la protesta social.

Les dades

PRESTACIÓ	FINS ARA	PROPOSTA REFORMA	PROPOSTA CEOE
Jubilació			
Edat ordinària	65 anys	67 anys	70 anys
Mínim cotització	15 anys	20 anys	25/30 anys
Cotització per 100%	35 anys	40 anys	50 anys
Cotitzacions per càlcul	15 anys	20/25 anys	Tota la vida
Jubilació parcial		Augment requisits i restriccions	
Viduïtat			
Dret a la prestació de les persones casades	No cal dependència	Cal dependre econòmicament	Reducció imporant
Invalidesa			
Dret a la prestació		Pensió dependrà de cotitzacions	
Subsidi d'atur majors 52 anys			
Dret a la prestació		Augment requisits i restriccions	

La retallada de les pensions serà la més important en 30 anys

À. T.
Sants

La Seguretat Social és un terreny especialment sensible, ja que afecta les rendes de les capes socials més vulnerables. Els diferents governs espanyols posteriors al franquisme han anat promulgant lleis que han anat dificultant l'accés de la població a les prestacions i refent els càlculs de les pensions per aconseguir importants reduccions. Els resultats estan a la vista, i les pròpies

dades oficials ho confirmen: actualment el 52 % dels pensionistes no arriben als 600 euros mensuals.

En definitiva, per a la majoria de la població les reformes de les pensions han significat treballar més anys per percebre menys prestacions. I a pesar que les pròpies dades del govern certifiquen les minsos pensions actuals, la reforma que està preparant el Govern espanyol serà la retallada més important dels darrers 30 anys.

La història

Reformes laborals: tres dècades de retallades de drets

Un moment com l'actual de continues modificacions de la normativa laboral és un bon moment per a girar la vista enrere i fer balanç de les reformes laborals que s'han dut a terme a l'Estat espanyol. I el resultat no pot ser més descoratjador: la classe treballadora tenia més drets laborals l'any 1976 que actualment, fruit de la pressió d'un potent moviment obrer.

Hem de recordar que l'any 1976 un treballador acomiadat de manera improcedent tenia dret a triar entre quedar-se a l'empresa o rebre una indemnització de 60 dies per any treballat, amb un límit de 5 anualitats. Actualment, el mateix treballador acomiadat de forma improcedent no pot triar si tornar a l'empresa o no, i alhora la indemnització s'ha reduït a la meitat: 33 dies per any. I l'any 1976 l'empresari no podia acomiadar el treballador si estava de baixa mèdica.

Però no només això. En morir el dictador estava totalment prohibit qualsevol forma de prestamisme laboral, d'ETT, que van ser legalitzades i es van estendre des de l'any 1994, passant a ser part del nostre paisatge urbà.

Evolució de l'acomiadament improcedent

- **1977:** Indemnització de 60 dies per any treballat, amb el límit de 5 anualitats. El treballador té l'opció d'incorporar-se de nou a l'empresa o optar per la indemnització.

- **1980:** Indemnització de 45 dies, amb límit de 3,5 anualitats. El treballador ja no pot incorporar-se a l'empresa.

- **1994:** Ampliació dels casos d'aplicació de «l'acomiadament objectiu», amb indemnització de 20 dies.

- **1997:** Nou contracte *bonifit* —per a dones, aturats i majors de 45— amb acomiadament de 33 dies, i un límit de 2 anualitats. I nova ampliació de l'aplicació de «l'acomiadament objectiu».

- **2010:** Extensió a tothom de l'acomiadament de 33 dies i límit de 2 anualitats. Facilitats per a «l'acomiadament objectiu», de 20 dies i una anualitat.

Sants

A PEU DE CARRER

TMB, negoci rodó

Albert Ricart Sanjuan

Possiblement és una percepció subjectiva, totalment arbitrària i on juga un paper primordial els ulls que observen.

Des de fa uns mesos, durant els trajectes quotidians en metro, he notat la presència cada cop més nombrosa de revisors a diferents estacions del metro del barri; cada matí camí cap a la feina veig com augmenta la publicitat en forma de campanyes intimidadores contra els qui no paguen el bitllet. La presència cada cop més nombrosa de revisors fa pensar que el nostre *estimat* ajuntament ha trobat una fórmula per ingressar diners en època de caixes buides.

Però l'augment de la despesa en campanyes contra la morositat fa pensar que en temps de crisis es bastant inútil gastar els diners en campanyes i mentrestant seguir apujant els bitllets per sobre de l'IPC any rere any.

Em pregunto si no seria més efectiu gastar menys en campanyes i aprofitar aquests diners per congelar o rebaixar els preus dels bitllets.

Una altra despesa que no s'entén es la publicitat que vol promocionar l'ús del transport públic, potser la millor publicitat seria rebaixar els preus abusius dels trajectes de metro i bus.

Aquests fets em donen motius per qüestionar la finalitat de Transports Metropolitans de Barcelona: ser un negoci o un servei públic? I per si això fos poc convincent, quan sabem que TMB a interposat una demanda per desallotjar el Centre Social Autogestionat Can Vies, espai on es realitzen activitats pel veïnat del barri, espai que els veïns i veïnes reclamen com a seu, un espai necessari del qual TMB, observant la seva afició pel benefici econòmic, en voldrà fer un negoci suculent especulant amb els terrenys per vendre'ls al millor postor.

I jo em torno a preguntar: TMB, servei públic o negoci rodó?

Primers actes en defensa del centre social Can Vies

Façana del centre social. ARXIU

El 16 de desembre es va celebrar la primera Assemblea de la Plataforma de suport a Can Vies.

Albert Ricart Sanjuan
Sants

Es van donar cita unes 35 persones de Sants i altres barris, a títol individual i en nom de diferents col·lectius. En un primer moment es va explicar el context en el que es troba actualment la situació legal del Can Vies.

Es van presentar algunes propostes per difondre la situació i per defen-

sar-se davant el judici imminent del dia 18 de febrer. Aquesta primera assemblea va servir per aglutinar i fer confluïr en un mateix espai persones amb ganes de treballar per defensar l'espai que durant més de 13 anys a ajudat a dinamitzar el barri.

CERCAVILA DE SUPORT

Un dels altres actes va ser una cercavila per difondre entre el veïnat la campanya de suport al Centre Social Autogestionat (CSA) Can Vies. Tingué lloc el dissabte 18 de desembre i primer es dirigí al mercat de Sants. Durant el camí es van llegir comunicats i es van repartir octavetes. Els manifestants portaven un bidó simulant un vagó de metro, per cridar l'atenció dels vianants. Després, es tornà a la carretera de Sants per dirigir-se al mercat d'Hostafrancs, on també s'hi llegiren els manifestos de suport. La cercavila finalitzà al parc de l'Espanya Industrial on el Casal Independentista organitzà el tió. La cercavila es va sumar a l'acte i va cridar consignes a favor de Can Vies.

L'hort urbà de la Farga, a prop de collir enciams

Ivan Miró
Sants

L'hort urbà del carrer Noguera Pallaresa. JOAN VILLAGRASA

Al carrer Noguera Pallaresa, 27, en una illa interior entre Rossend Arús i Olzinelles, trobem l'hort urbà de la Farga, una iniciativa autogestionada i destinada a l'agricultura ecològica.

A l'hort comunitari es començà a treballar el juny del 2010, per iniciativa de l'Ateneu Llibertari de Sants, d'acord amb la Comissió de Festes de plaça de la Farga, dipositària de la clau del solar. La finca és propietat d'una

petita immobiliària, que ha autoritzat (en precari) a convertir l'espai en un hort. Actualment hi treballen unes 10 veïnes i veïns de forma constant, i hi col·laboren altres persones esporàdicament.

«Estem assessorats per un expert en cultius biològics i cerquem informació per mirar de perfeccionar els nostres cultius» afirma un usuari de l'

hort. I afegeix: «No més enllà de tres setmanes començarem la collita dels primers enciams». De moment hi ha parcel·lat i en cultiu una tercera part del total del solar, de 400 m², i la previsió dels seus cultivadors és, a poc a poc, treballar per a cultivar-lo tot. Cada diumenge, d'11.30 a 14 hores, es convoca obertament a tothom qui vulgui col·laborar.

La Lleialtat Santsenca, plataforma veïnal

Yolanda Viñals
Sants

El 10 de desembre el col·lectiu d'entitats i veïns que lluiten per recuperar l'edifici de La Lleialtat Santsenca —al carrer Olzinelles, 31— es van constituir en plataforma.

En l'acte, que va tenir lloc a Cotxeres de Sants, es va presentar la feina feta en el primer any i es van plantejar les línies de futur que es volen seguir. Hi van ser presents totes les persones interessades a formar part d'aquesta iniciativa. «És un projecte obert a tothom, participatiu i inclusiu», va dir Eduard Fernando, membre del col·lectiu.

La Plataforma per La Lleialtat Santsenca treballarà els primers mesos del 2011 els models de gestió del projecte, el finançament i la forma jurídica. «No ha de ser un hotel d'entitats», va exclamar Ivan Miró, de la Plataforma, en referència a la voluntat del col·lectiu perquè l'espai sigui autogestionat.

Pocs dies després de l'acte, membres de la Plataforma es van reunir amb Imma Moraleda, regidora del districte, que va comprometre's a recuperar l'esperit inicial de l'edifici i va avançar que l'Ajuntament de Barcelona es farà càrrec del cost de la rehabilitació.

D'altra banda, en el darrer Consell de Barri de Sants es va incloure la recuperació de La Lleialtat Santsenca com a espai per a usos veïnals, cooperatius i de cultura popular en les recomanacions de futur per a la propera dècada.

Més informació:
www.lleialtat.cat

Cartell de la constitució de la Plataforma.

ROIG OLLE

“PEIXOS NOLLA”

Mercat de Sants,
parades 301 i 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57
SANTS

Peluqueria **Lliure**

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

TETERIA MALEA

Novelats:
Botiga Ecològica
Teteria
Rebosteria Casolana

Horaris:
de dimarts a dissabte
de 10 a 14 i de 16 a 22
diumenge de 16 a 22
dilluns tancat

c/Riego 16, Sants, BCN
93.331.20.90
teteria-malea.blogspot.com

FO BAR

Cafes + Te
Bieres + Copes
Amargos + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions + Terrassa

Plaça Osca, 18 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 99 • www.fo-bar.com

ALIRO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Molures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

C/Molanès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.surodecor.com
info@surodecor.com

Una gossera polèmica

La muntanya de Montjuïc aviat perdrà la definició de muntanya com a tal.

Mercè Esteban
Poble Sec

Des de la construcció dels equipaments olímpics, Montjuïc ha vist créixer el nombre d'edificacions de diversa magnitud i amb diversos objectius, la qual cosa ha fet trontollar els valors naturals, incompatibles amb aquest procés urbanitzador.

Actualment, l'ajuntament ha decidit, però, continuar edificant al parc; així, ha tramitat per la via d'urgència la construcció d'una gossera municipal a Montjuïc amb un valor de 7,6 milions d'euros, en una zona verda.

L'Associació de Veïns i Veïnes de la Satàlia, conjuntament amb un gran suport de diverses entitats, associacions i veïns, han decidit iniciar una campanya d'oposició al projecte que tenia com a data d'inici desembre de 2010.

Consideren que la construcció de la gossera, a més de fer perdre zona

Imatge del lloc on es vol ubicar la gossera dins del parc. AV LA SATÀLIA

verda en un dels parcs més emblemàtics de Barcelona, comportarà l'augment de recintes tancats al parc, que ja està prou fragmentat. Però la contaminació acústica generada pels 250 gossos, 150 gats i un nombre indeterminat de fures que la instal·lació té previst acollir, és un motiu més de l'oposició al projecte. Defensen que l'impacte acústic afectarà l'ambient sonor de l'entorn, com

també del Nou Jardí Botànic, que es veurà seriosament pertorbat, malgrat que estigui preparat per a minimitzar-lo.

Un altre punt crític és el preu que el consistori està disposat a pagar-ne. Sembla que es tracti d'un greu malbaratament de recursos, que en un moment de crisi econòmica on els equipaments per a les persones són escassos, es podrien destinar a necessitats

14 anys de solidaritat amb les persones empresonades

El passat 31 de desembre es va dur a terme la 14a marxa contra les presons i en solidaritat amb les persones preses.

Albert Ricart Sanjuan
Zona Franca i Esquerra de l'Eixample

En aquestes dates tan assenyalades, les concentracions i marxes volen mostrar que les persones preses no estan soles, que se'ls vol a casa, així com el rebuig al sistema penitenciari.

La jornada va començar a les 11.30 del matí amb una marxa al

voltant de la presó de dones de Wad-Ras, acompanyada d'un esmorzar popular. A la tarda, a les 17.30 es van concentrar un centenar de persones davant del CIE de la Zona Franca. I acabant el dia, a les 20.00, es va fer la marxa de torxes al voltant de la presó Model de Barcelona.

La marxa va estar companyada en tot moment per un cordó policial, que vigilava ben de prop les 200 persones que feien crits en solidaritat amb els presos i en contra de les presons. Es va llegir un manifest en solidaritat amb Rodrigo Lanza, reclus pels fets del 4F. Els convocants també van llegir un manifest en què denunciaven les practiques del sistema penitenciari i la seva existència. Al finalitzar la marxa al voltant de la Model aquesta va ser desconvocada de forma pacífica.

La marxa en el moment de passar per la Model. ALBERT RICART SANJUAN

Trobada dels mitjans de comunicació crítics a Sants

Redacció
Sants

Els mitjans de comunicació vinculats als moviments socials de Sants es van trobar per millorar la seva coordinació.

El 9 de desembre passat va tenir lloc, al Centre Social de Sants, un debat sobre mitjans de comunicació alterna-

tiva al barri, dins la nova proposta de debats temàtics impulsada per l'Assemblea de Barri de Sants.

Va ser un espai per posar en comú els projectes de LA BURXA, Sants Ona lliure –ràdio que emet per internet–, GuifiSants.net –xarxa lliure de telecomunicacions–, i BarriSants.org –portal

d'internet. Es va parlar de les diferents necessitats i van sorgir propostes d'articulació. Per donar continuïtat a la iniciativa, es farà un altre trobada el 20 de gener, a les 20 hores, al Centre Social.

Més informació:
www.barrisants.org

EL MES EN IMATGES

El Caganer del 2010

FOTO: CENTRE SOCIAL DE SANTS

A la torronada d'enguany, el Centre Social de Sants ha nomenat el Tribunal Constitucional com a Caganer de l'Any de Sants. I és que com fa tretze anys, la CAL premia a qui més grossa ha fet la cagada a Catalunya. I al guanyador se li envia una figura del caganer amb els motius de l'elecció i la història de la tradició.

El Cap d'Any als nostres barris

FOTO: EL3.ORG

La placeta de Sant Medir, les Cotxeres de Sants i el Casinet d'Hos-tafrancs són tres dels escenaris on van tenir lloc revetlles de cap d'any col·lectives. Al primer, més de 300 persones s'hi van aplegar per acomiadar el 2010 i rebre el 2011, tot menjant raïm al so de les campanes. Destaca també l'exitosa festa de les Cotxeres, que va congrega un miler de persones.

Des del Centre Social recorden...

Per als nouvinguts al barri pot semblar que això de Can Batlló ve d'abans-d'ahir. Però hem trobat aquest butlletí on es reproduïa un dibuix de la campanya per recuperar Can Batlló. Fa 13 anys i encara seguim amb el més calent a l'aigüera.

Parèntesi

LLIBRE

Les cooperatives obreres de Sants

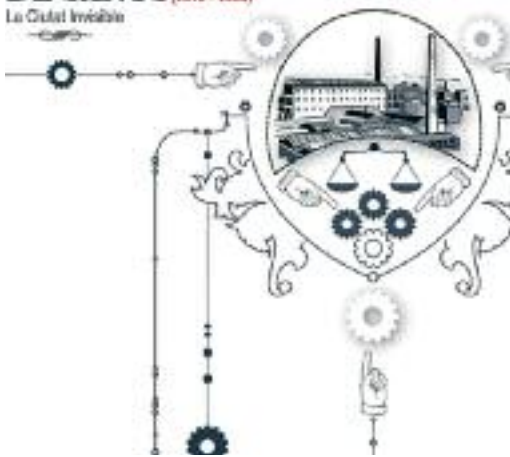
CIUTAT INVISIBLE
EDICIONS 2010

Les cooperatives obreres de Sants és una recerca sobre les comunitats obreres autoorganitzades que, com a resposta global a l'explotació capitalista que patien, posaren en pràctica unes relacions econòmiques basades en la cooperació, la solidaritat i el recolzament mutu. Al llibre es repassa el naixement social i urbanístic d'un barri forjat a l'ombra de les indústries tèxtils com l'Espanya Industrial; descriu les lluites obreres des de

analitza la constitució d'una economia cooperativa que, nascuda de les resistències proletàries, es configurarà com un sistema global d'emancipació. S'hi detallen les experiències de La Formiga Obrera (1885), La Lleialtat Santsenca (1891), la Nova Obrera (1897), la Redemptora (1897), Model del Segle XX (1901), l'Empar de l'Obrer (1905), la Nova Activitat Obrera (1909) o el Benestar de l'Obrer (1914).

Ivan Miró
La Ciutat Invisible

LES COOPERATIVES OBRERES DE SANTS
Autogestió proletària en un barri de Barcelona
La Ciutat Invisible (1870-1909)

1850 fins a 1939; i

MÚSICA

La Tresca i la Verdesca

TEMPS RECORD, 2010
La Tresca, ja uns històrics de l'animació infantil, ens regalen dotze nous talls en forma de cançons amb les que continuen renovant un estil musical que per ells no té límits.

Després de múltiples col·laboracions a infinitats de discos recopilatoris de tota mena, aquest 4 és el segon treball en solitari després de sis anys del seu primer homònim (Temps Record, 2004).

Com ells bé assenyalen, significa un salt de la música únicament infantil a un registre proper a qual-sevol membre de la família. A més dels espectacles musicals i les animacions de carter, La Tresca ha participat i continua participant de múltiples projectes relacionats tant amb la música, com amb l'animació i l'educació. Tal i com vam poder gaudir a les darreres festes alternatives de Sants, la se-

va imaginació no té fronteres i amb la seva bona tasca demostren fins a on és capaç d'arribar un grup d'animació a qui el públic espera. Hereus directes del mític Xesco Boix, l'americà Pete Seeger o dels entranyables i també renovadors La Trinca, la banda de Barcelona continua consolidant la seva proposta oberta a tots els públics.

David Vázquez

CINE

Biutiful

ALEJANDRO GONZÁLEZ IÑÁRRITU 2010

Uxbal és un home sol i malalt. Té cura de dos fills que a penes pot alimentar. Està ficat en negocis clandestins. Arrossega el passat de la seva relació sentimental. Té el do de percebre els esperits. Així i tot, s'estima la vida i s'hi aferra amb tota les seves forces, perquè la vida és 'biutiful', així, tal com sona, entranyable i entre les entranyes.

El mexicà González Iñárritu ens plasma una història dura, com les tres anteriors que completen la seva filmografia, però aquí se-

gurament aconsegueix el seu drama més rodó, allunyant-se aquesta vegada de l'encreuament de trames. *Biutiful* és el retrat d'un món (el nostre) on la gent, més que viure, sobreviu. Un collage de misèria vist sempre des del punt de vista d'un Javier Bardem inqüestionable que brota un paper reconegut al Festival de Cannes i que, de passada, omple i vessa de sentiments tot allò que era buidor al seu altre film ubicat a Barcelona, aquell sota les ordres de Woody Allen.

Àngel Bravo

BURXANT ELS BYTES

Histotube, un canal d'història en català a Internet

Aquest mes parlarem d'Histotube, un videoblog que s'ha obert a la xarxa. Histotube pretén ser un lloc de referència per buscar documentals d'història en català. Té l'estructura d'un blog, amb la diferència que enlloc de notícies, es penjen vídeos amb documentals d'histò-

ria. Cada documental té una petita descripció i pot ser comentat i puntuat pels visitants del blog. Amb una aparença atractiva, ofereix classificacions tant geogràfiques, com per època històrica o per àrea temàtica per localitzar millor els vídeos. Quatre historiadors

són al darrere d'aquest portal, fet que denota seriositat en els documentals. L'estructura de blog permet el seguiment per RSS de les novetats a través de lectors de feeds, dels quals ja he parlat anteriorment, com google reader i, d'aquesta manera, no haver de visitar la

web cada dia per veure'n les novetats. Sens dubte, un gran projecte per als amants de la història, per a docents, professorat i altres professionals de la matèria.

Bernat Costa

A L'ESCALFOR DEL RADIADOR

LA BELLA I LA BÈSTIA
Bella esperava ansiosa a la porta del castell que ell tornés de la clínica. Aquell a qui havia anomenat

bèstia baixà i se li acostà. Ara era un jove molt bell. Ell la mirava amb uns ulls nous de color blau. El morro i les orelles

punxegudes ara eren un nas recte i bufó i unes petites orelles rosades. «Gràcies», digué ella. Ell la mirà irritat: «Ja me les pots

donar. Mai més tornaré a depilar-me».

Mireia Pui

LA CANÇÓ

Els diners de bancs i caixes

Els diners de bancs i caixes, fum, fum, fum.
Els diners de bancs i caixes, fum, fum, fum.
Han parit una crisi maleïda, malparida,
filla dels mercats financers, que han fugit amb els diners, fum, fum, fum.

Allà a dalt dels governs, fum, fum, fum.
Allà a dalt dels governs, fum, fum, fum.
Hi ha uns polítics, molt xoricets, molt xoricets, que als bancs donen ajuts, i la gent ho té pelut, fum, fum, fum.

Qui dirà més gran mentida, fum, fum, fum.
Qui dirà més gran mentida, fum, fum, fum.
I respon el Sabater, el molt fuler, el molt fuler, de la crisi jo us trauré, retallades us fotogrés, fum, fum, fum.

Un altre món és possible, fum, fum, fum.
Un altre món és possible, fum, fum, fum.
Veient el capital, com castiga el personal és el moment de reaccionar, i el sistema transformar, fum, fum, fum.

Déu us do bones pensions, fum, fum, fum.
Déu us do bones pensions, fum, fum, fum.
Perquè si depèn de les Salgats, anem d'arreglats, anem arreglats. Els diners s'han acabat, pel que està jubilat, fum, fum, fum...

RACÓ HISTÒRIC

La destil·leria, l'església i la fotografia (I)

Les històries més sucoses quasi sempre m'arriben per casualitat. Preparant un llibre sobre la Guerra Civil al barri em vaig dedicar a fer un buidatge d'informació sobre aquest període a Sants, Hostafrancs i la Bordeta. A molts llocs es parlava sobre la destrucció de Santa Maria de Sants, però trobar-ne més referències resultava difícil.

Casualment vaig descobrir que en Josep Grogues, que havia sigut monitor de l'esplai Xiroia molts anys abans que jo mateix ho sigués, havia realitzat un estudi sobre la parròquia de la Mare de Déu dels Dolors. Un estudi on quedaven al descobert aquests episodis que jo desconeixia.

L'any 1931 mossèn Puig i Moliner, rector

de la parròquia de Santa Maria de Sants, tenia una preocupació més administrativa que no pas espiritual. Sants havia vist créixer la seva població i a la demarcació de la parròquia vivien 60.000 persones. Per aquesta gran quantitat d'ànimes el bisbat havia decidit seccionar part de la jurisdicció per crear una nova parròquia, la Mare de Déu dels Dolors.

Mossèn Puig i Moliner veia com, amb aquesta nova parròquia, perdia el control del territori que anava del carrer Sant Medir a la Riera Blanca, i del carrer París (l'actual Avinguda Madrid) fins a les vies del tren. Així doncs, el principal opositor a la construcció va ser el rector, que afirmava que amb la nova parròquia perdria fidels i especial-

ment el que ell va denominar l'eixample de Sants.

No era la primera vegada que la demarcació de la parròquia es fracturava i el mossèn perdia feligresos. Ja havia perdut 8.000 en la construcció de la parròquia de Nostra Senyora del Port, 22.000 en la construcció de la parròquia de Sant Ramon a Collblanc i uns 10.000 amb la construcció de la parròquia del Remei a les Corts. Però l'oposició del mossèn no va poder aturar la decisió del bisbe Manuel Iruja i de la comissió creada per estudiar la creació de la nova parròquia.

Per construir l'església el bisbat va comprar, al carrer Begur, un solar i el magatzem de la destil·leria Pujol i Grau, a tocar del convent i

l'escola de la Divina Pastora, i l'any 1934, sense que l'edifici estigués acabat, l'església va ser consagrada.

L'episodi clau en aquesta història, però, es va produir dos anys més endavant, en ple juliol de 1936.

Sense ser-ne conscients i també per obra de la casualitat el futur de molts sant-sencs i sant-senques estava apunt de veure's estroncat.

Agus Giralt

Església de Santa Maria de Sants a finals del segle XIX.

FOGONS DE TEMPORADA

Bon nap nou!

«Si no és per naps, serà per cols». Ve a dir que si no és per una cosa, serà per l'altra. Anteriorment a l'arribada de la patata, el nap era el rei de la cuina popular dels Països Catalans, juntament amb la col. En tenim de diversos tipus: el blanc, el de tallendre, el napicol, el salsafí, el nap negre... Us parlare d'aquest últim. Per mi és el més dolç, el més delicat, el més versàtil. La funció del nap en un guisat és la de fer de desgreixant, alhora que dona aquest aroma entre àcid i terrós que fa que l'estofat quedi

rodó. Per això queda tan bé combinat amb ànec, oca o uns peus de porc. Però no és l'única manera que el podem consumir. A part de ser un dels típics ingredients de l'escudella també ens

el podem menjar cru. Si el pelem i el laminem ben finet el podem degustar a l'amanida amb un raig d'oli del bo o fins i tot amb una vinagreta de mostassa.

La recepta: ànec amb nap negre

INGREDIENTS

- 1 ànec trossejat
- 1 ceba
- 1 porro
- 2 tomàquets
- 200 ml de vi ranci
- 4 naps negres
- Una branca de fari-gola
- Una picada d'ametlla, all i julivert
- Oli, sal i pebre.

ELABORACIÓ

Salpebreu l'ànec i enorrossiu-lo en oli coent. Retireu-lo del foc i feu un bon sofregit amb ceba i porro tallats finets, i una mica de tomàquet sense pell, deixeu-lo reduir. Mulleu el sofregit amb vi

ranci i torneu-hi a afegir l'ànec. Cobriu-ho amb aigua, afegiu-hi una branca de fari-gola, abaixeu el foc i que faci xup-xup una bona estona fins que l'ànec comenci a agafar la melositat adequada (una horeta de foc). A 20 minuts per acabar la cocció afegiu-hi els naps pelats i tallats a rectangles (2x2x4 cm aprox.). Just abans d'apagar el foc addicioneu-hi la picada mullada amb un bri de vi ranci. Deixeu que acabi d'amalgamar tot plegat i gaudiu-ne. És un plat tant vell com savi. Bon any nou i bon profit!

Núria May Masnou

CASTELLERS

SANTS
C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

CAMPMAJOR
Ous frescos i pasteuritzats
servei diari al comerç i a la restauració
C/Parcerisa, 17-19
934. 219. 238
mitjadotzena@gmail.com

ecotendencia.com
Som botiga on-line de productes ètics i ecològics amb el magatzem a Sants, on també pots venir
Horari de magatzem:
Matins: de dimarts a divendres de 10 a 14h.
Tardes: dilluns i dimecres de 16 a 20 h.
C/ Finlàndia 1, Barcelona.
Tel. 93 112 58 78

Visita el nostre web www.ecotendencia.com
Sorriem un lot de productes ecològics valorat en 50€ per a tots els lectors de La Burxa que es registren a la nostra llista d'enviaments mitjançant info@ecotendencia.com abans del 15/12/2010

Cap balcó sense pancarta
Per guanyar Can Batlló tot el barri ha de col·laborar

En pots trobar als següents establiments:
Botiga Stock of Eudal, 59 Gràcia La Prana of Sants, 5
Papeteria Llibreria Martí of Mossèn Amadeu Ciber, 34 Pastisseria Polo of Constató, 30
Centre Social de Sants tel. 93 30 11 91 of Claret, 30
Plataforma Can Batlló és pel Barri <http://canbatllo.bordeta.org>

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Sentenciats

Casal Independentista de Sants

El Suprem ha donat un duríssim cop al model d'immersió lingüística vigent des dels anys 80. Un model aprovat per majoria absoluta al Parlament i assimilat pel Ministeri d'Educació. La sentència obliga al Govern a «garantir el castellà com a llengua vehicular en l'ensenyament», entre altres impositcions.

Arribats a aquest punt, seria bo recordar quins són els motius pels quals es va proposar la immersió lingüística, model lloiat des d'organismes nacionals i internacionals. El conjunt de la comunitat educativa entén que l'ensenyament en català és un element indèstriable del model d'escola integradora i inclusiva. Així, la utilització vehicular de la llengua pròpia, no va en contra la llibertat lingüística de ningú, sinó que garanteix precisament aquesta llibertat lingüística a partir del seu coneixement.

En d'altres models (Galiza i País Valencià) s'ha vist la regressió de la llengua pròpia conseqüència de mantenir el castellà com a llengua comuna. Cal destacar que l'informe Pisa ha demostrat que la competència lingüística en llengua castellana dels alumnes catalans és superior a la dels espanyols. Una mostra més de l'eficàcia del nostre model d'immersió lingüística.

Aquesta sentència no farà res més que atiar la confrontació i la segregació, sobretot amb la població migrant i suposa una escalada més en la lluita per aconseguir la substitució lingüística i imposant el castellà com a llengua única i oficial a Catalunya. Sobretot, quan l'ús social del català es troba en minoria. Per tot això, pensem que cal aturar aquesta nova agressió. Cal que entre totes iniciem una campanya de desobediència que impossibiliti l'aplicació d'aquesta sentència. Cal que ens mobilitzem davant d'intents de privatitzar i d'imposar del castellà a les escoles.

Llegiu l'article complet a:
<http://barrisants.org>

NORMA FALCONI:

«La integració no es fixa per mitjà de lleis»

Norma Falconi durant una mobilització de Papers per Tothom. ARXIU

LA BURXA va parlar amb Norma Falconi, membre de l'ONG Papers i Drets per Tothom, organització que lluita pels drets dels estrangers a Catalunya i Espanya.

Gastón Córdoba
Sants

Hi ha una verdadera representació dels immigrants dintre dels partits polítics?

Des de Papers per Tots veiem que cap partit polític posa la integració en el seu pla de treball, malgrat ser un tema recurrent. La crisi econòmica, la falta de treball és culpa dels immigrants. La immigració dóna als partits catalans i espanyols la possibilitat de créixer en vots sempre que es criminalitzi. A més, hi ha un doble discurs, perquè davant la ciutadania s'exigeix

la integració dels immigrants, i davant d'aquesta mateixa ciutadania es planteja que som un obstacle per a la integració i la convivència. La integració no es fixa a través de lleis. Espanya és un dels països que més emigració ha tingut. És a dir, s'ha oblidat la pròpia història i ara es fa aparèixer els immigrants com a marciants que volen conquerir, envair i calcigar les tradicions d'aquest país. Nosaltres venim a treballar i ens costa moltíssim complir els requisits d'un ciutadà català. Quins paràmetres tenen per dir que no desitgem integrar-nos, quan els immigrants hem après a parlar el castellà i el català? Qui no vol parlar el català és la Camacho, no els immigrants.

La crisi està afectant de moltes maneres els immigrants...

Tenim un grup de mares que tot i tenir papers i estar integrades en aquesta societat, quan els ha tocat buscar

guarderia per als fills les han posat en llista d'espera per dos anys. Després d'aquests anys no els han donat plaça a una llar d'infants pública sinó a una concertada, on cobren de 270 a 300 euros. I aquestes mares no poden pagar. No obstant això, diuen que ens donen les ajudes. Moltes d'aquestes mares tampoc van rebre les ajudes per naixement.

Com actua Papers amb els CIE?

Des de la nostra organització observem que no n'hi ha prou amb fer petits programes de sensibilització sinó que cal programar visites amb la gent que està més compromesa amb els CIE. Deixem la nostra targeta perquè aquells que estan a l'interior ens truquin i ens diguin si tenen familiars, amics, coneguts, advocat... Nosaltres contactem amb ells i veiem quines possibilitats tenim per presentar la documentació que es requereix per evitar les expulsions, i parlem amb els

familiars de forma tranquil·la i objectiva sobre les opcions que té aquesta persona de quedar-se o no. En alguns casos, hem detingut una expulsió quan ja estava a punt d'entrar a l'avió a Madrid. Però en la majoria de casos no es pot. I aquells que han volgut mostrar la seva situació dins dels CIE han rebut pallisses o se'ls ha posat drogues al menjar. En aquest sentit estan en una situació de desavantatge perquè no poden dir el que els passa. Encara que la Llei d'estrangeria diu que poden entrar els mitjans de comunicació i les ONG, fins ara no hem tingut la sort que se'ns permeti d'entrar. Sabem que aquests centres no són llocs de detenció tal com diuen la llei i el propi govern. Són realment presons.

Una situació que els mitjans de comunicació no mostren.

Hem contactat amb la premsa, però a la premsa espanyola no els interessa, i si fan un article, ha de ser en tercera persona i assenyalant problemes suposadament naturals dels immigrants. L'única vegada que va sortir un trist article dels CIE va ser a la premsa llatinoamericana on s'assenyalava com es tractava els detinguts. No és un tema que aparegui sistemàticament, ni està a l'ordre del dia de les agències de comunicació.

Quines noves activitats teniu previstes?

Hem tancat l'any amb l'arribada dels 49 bengalins amb qui havíem treballat des de Melilla. Set d'ells els van dur amb avió militar a Bangladesh. Els altres 42 van sortir lliures. Vam fer una campanya per mantenir-los aquí junts i perquè puguin tramitar els seus papers. Per nosaltres l'objectiu de deixar-los en llibertat es va complir. Al gener començarem el seguiment dels presos del CIE i s'acosten les eleccions, i les tasques internes de la nostra organització. Volem fer també un muntatge electoral per les eleccions municipals del 2011.

Sortiran amb el suport d'un partit?

Ho discutirem. Perquè suposadament el que tenen papers poden votar d'acord amb els convenis bilaterals amb Espanya, però poca gent pot exercir el dret de vot.

La ciutat invisible

vine a conèixer les novetats de la temporada

Rosa 35 barres - 08014 BCN
93 298 99 47

Honky Tonk
BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

ESPAI OBERT

Nou horari:
de dilluns a divendres
de 18 a 22 h

Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte: necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!

Contacta amb nosaltres o passa't pel local!

> Col·lectius: Esotèrica, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Arxius Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants Una Llibre, Cooperativa de consum crític.
> La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h
C/ Violant d'Hongria, 71, 1r pis, Sants, BCN

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA

Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Taverna

la baixa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

Del 'queer' a la publicació borda

L'accent bord és la revista per internet que, periòdicament, publica l'assemblea del Brot Bord, organització antipatriarcal dels Països Catalans.

BROT BORD

Superficialment pot semblar un fanzine d'humor. El disseny del títol pren com a referència la publicació *L'Accent*, i els titulars que es mostren en portada tracten notícies falses de l'estil «El Papa de Roma s'equivoca de ciutat», «El programa de TV3 *Banda ampla* reobre el debat sobre l'heterosexualitat» o «El mot *bord* surt al carrer». Segurament, es tracta d'una forma de cridar l'atenció, amb una certa controvèrsia, per seguir-ho fullejant. Un cop passem la portada, entrem en tot un univers creat a partir de personatges i pseudònims que escriuen sobre sexe, gènere i opció sexual. El Brot Bord ha aconseguit, seguint aquesta recepta, una publicació que apropa el discurs sobre sexualitat des d'una vessant política antipatriarcal sense perdre un nivell d'humor i enginy que ajuden a explicar-ho d'una forma més simpàtica, planera i clara.

QUÈ HI TROBAREU

A les seves pàgines, podem trobar articles que parlen sobre la criminalització mediàtica del *cruising*, el tractament de la transexualitat com a malaltia, la sexualitat a través d'internet o per difondre dissenys i cartells d'actes de l'organització i de la lluita antipatriarcal. Entre les seves seccions podem trobar Les espurnes bordes, una crònica de situacions quotidianes que emmascaren homofòbia i sexismes, i com desemmascarar-ho. Podem trobar, també, poesia BDSM, recomanacions de material antipatriarcal o un manual de cinc punts bàsics per una interacció respectuosa entre la diversitat d'identitats sexuals.

ARGOT PROPÍ

En una de les seccions fixes, s'explica el perquè de la paraula *bord*. Sota el nom de la Tieta, s'amaga una apassionada de la llengua que ha creat un taller sobre argot bord, i en el qual es pot participar a través de <http://argotbord.blogspot.com>. Comencem pel principi. La paraula bord és la traducció en català de la paraula anglesa *queer*, que significa estrany, desviat i improductiu. L'accepció més emprada de la paraula bord es refereix al regne vegetal. Quan es parla d'un arbre erm, parlem d'un arbre que no pot donar fruits o que els que dona no són bons. La paraula també és aplicable a animals, persones o situacions. En aquest cas, es va trobar aquesta pa-

Un dels cartells del col·lectiu Brot Bord. INTERNET

raula (bord) per parlar del moviment *queer* des de la nostra realitat. Aquest moviment va néixer a l'entorn dels moviments socials. Sota la idea de qüestionar les identitats sexuals i de gènere, es pren aquesta paraula, de connotacions despectives, per capgirar-ne el valor. Al reivindicar-se com a persones *queer*, i a través de la performance, el moviment ha fet arribar el seu discurs de forma trencadora i

directa.

El consultori de la Doctora Maeso és una altra de les seccions estables de la revista. Sota la ficció d'una psiquiatra reconeguda, podem llegir cartes, opinions i consells sobre temes referents al sexe o al gènere, com l'«Oda al sexe lent» (vegeu el recuadre).

PROJECTE DE FUTUR

Aquest novembre s'ha presentat la tercera publicació de *L'Accent Bord*, i està previst donar continuïtat al projecte: ben aviat, el quart número. Pot ser complicat trobar un exemplar en paper de la revista, tot i que es poden trobar en els actes de l'organització. El més senzill és entrar a la pàgina web i consultar totes les publicacions.

Més informació a:
<http://brotbord.blogspot.com>

Oda al sexe lent

Estimades amigues,

Avui decideixo convertir aquest espai en una oda al sexe lent. Sí, al sexe lent, un petit reducte de resistència a l'ofensiva neoliberal. Al sexe lent, per plantar cara al reconeixement social de les relacions basades en ímputs quantitativs i consumistes. El sexe lent, aquell en què l'afecte pot aferrar en les relacions sexuals sense, per això, respondre a esquemes clàssics d'estimació. Aquell que no és dictat pels pilars del capitalisme desenfrenat on els cossos són béns de consum i l'hedonisme, l'ordre del dia.

Potser heu sentit a parlar de la neurosi postmoderna. Es tracta d'un estat psicològic derivat dels models de treball i de ritme de vida de les societats occidentals. Un estat psicològic en el qual s'observa un nivell elevat d'estrès, incertesa i insatisfacció. La malaltia més estesa a la nostra societat, vaja. Allò que ens passa a totes; en certa mesura, hi estem immerses.

És, indubtablement, a causa d'aquest estat que sovint ens trobem en una búsqueda de plaer ràpid, fàcil, i sense esforç. És un dels pilars que sustenta el consumisme, i fa que sovint s'utilitzin els cossos com a béns de consum. Deguda la neurosi postmoderna (derivada del sistema neoliberal) el sexe sovint és utilitzat com una descàrrega, una teràpia ràpida, agressiva, animal i d'una teatralitat violenta.

Pel que fa al reconeixement social, sabem que les conductes quantitatives, frívols i d'esquemes fal·locèntrics i orgasmocèntrics cada cop gaudeixen de més simpatia en molts entorns, i, especialment, en els de proliferació de negocis específics de consum -directe o indirecte- sexual.

No es tracta d'una crítica punyent cap a les conductes sexuals de la nostra societat, sinó a la incapacitat que mostrem habitualment per mantenir models menys salvatges.

Desitjo fermament que ningú confongui el meu discurs amb una moral reprimida, mancada

de passió, libido i luxúria. La meva intenció és fer una oda al sexe lent (aquell que no gaudeix de tanta simpatia ni reconeixement social) perquè considero que és necessari -i podem aprendre a assaborir els plaers de la nostra sexualitat, sense continuar alienats a la ferocitat i desfici del model de consum que ens imposen.

No es tracta d'eliminar lascivitat ni provocació. Es tracta d'entendre que el plaer sexual no és merament orgasme. Es tracta d'una plena dedicació al plaer. No es tracta de passivitat, sinó de l'activa convicció de fer una oda al sexe lent, aquell que s'estimula amb tots els components de l'atracció, aquell que estripa els esquemes del patriarcat i el capitalisme, aquell que busca passions, aquell que pot ser encantador i tendre, aquell que és orgàsmic per si mateix, aquell que ens pot curar de la neurosi, aquell que hem d'aprendre a gaudir, conjuntament, aquell que abandona l'autodestrucció, que ens satisfà i ens fa fer odes al sexe lent.

LA BORDETA MON AMOUR

Can Batlló: pengeu pancartes als balcons

Comissió Veïns de la Bordeta

Des de la Plataforma Can Batlló afrontem ja l'inici de l'any en què alliberarem l'espai. La data: l'1 de juny de 2011. Com: ja ho avisarem.

Ara, però, el que toca és fer veure a tothom que vulgui mirar que el barri sencer necessita recuperar aquest espai per tenir accés a tots els equipaments que ens calen: un institut, una escola, una biblioteca, un Centre d'Atenció Primària, un centre cívic, un casal d'entitats, un equipament per la gent gran, un nou camp de futbol amb herba, un poliesportiu, lloc per aparcar, i també pisos adaptats i vivenda social per als nostres joves i per a la nostra gent, a qui la crisi està pegant fort.

I ja ho hem dit moltes vegades: ja no hi ha d'haver ni més demores ni marxa enrere. Portem més de 14 anys en aquesta campanya per Can Batlló, des d'aquella primera assemblea a Sant Medir on vam conjurar-nos tots plegats per tirar endavant.

El primer pas que demanen als veïns és que passat festes farceixin els seus balcons amb les pancartes que la Plataforma per Can Batlló està preparant. Amb aquelles, o amb les pancartes que vosaltres vulgueu fer amb el lema que més us plagui. Només cal que feu esment a Can Batlló.

Les pancartes, en plàstic resistent i serigrafades en impremta, fetes per la comissió, per qui estigui interessat, les podeu anar a buscar a les botigues o espais que us indiquem a continuació. El preu és de 10 euros, però si algú va fotut de calés que no es quedi sense pancarta, que la reculli igualment i ja la pagarem entre tots.

Les podeu trobar als següents establiments:

- Centre Social de Sants: al carrer Olzinelles, 30.
- Pastisseria Polo: al carrer Constitució, 38.
- Papereria Mani: al carrer Mossèn Amadeu Oller, 34.
- Granja la Pruna: al carrer Súrria, 6.
- Boutique Stock: al carrer Bada, 58.

Cultura

Tió popular a l'Espanya Industrial

Un any més, el Casal Independentista de Sants Jaume Compte va organitzar un matí per als més petits i petites del barri.

Irene Jaume Gambín
Sants

Dissabte 18 de desembre es va organitzar, per quart any consecutiu, el Caga Tió popular al parc de l'Espanya Industrial. Dut a terme pel Casal Independentista de Sants Jaume Compte. Durant el matí molts nins i nines del

barri van poder gaudir d'una jornada festiva i reivindicativa al parc. Aquest acte serveix, també, per no perdre les tradicions més arrelades de la cultura catalana, que sembla que a poc a poc es van bandejant en benefici d'altres tradicions que vénen de lluny.

L'acte va comptar amb la presència d'Oriol Canals, que va amenitzar la jornada amb música i, mentre els nins i les nines feien cagar el Tió, ell cantava la popular cançó acompanyat d'una guitarra. Abans de començar, però, els més petits i petites van poder construir els seus propis tións petits, amb el material que va posar a la seva

Les criatures es van endur les llaminadures que els va cagar el Tió. ALBERT GARCIA

disposició l'organització.

Des del Casal Independentista estan molt satisfets de la jornada, ja que més d'un centenar de criatures van poder gaudir de l'activitat.

TIÓ REIVINDICATIU

Al final de la jornada va aparèixer la cercavila reivindicativa del CSA Can Vies al parc de l'Espanya Industrial,

que havia recorregut tot el barri per donar a conèixer la situació en què es troba el centre social autogestionat, com a conseqüència de la demanda interposada per TMB. Els membres de la cercavila van pujar a l'escenari per explicar la situació del centre social i, finalment, van fer cagar el tió, com totes les criatures que ja ho havien fet durant tot el matí.

Cinquè certamen de contes antiautoritaris

Irene Jaume Gambín
Sants

Un any més, el col·lectiu llibertari Negres Tempestes convoca aquest certamen literari, en el qual els contes han de promoure els valors anarquistes i han d'estar redactats en català, ja que un dels objectius bàsics és «promoure'n l'ús (del català) i deixar enrere els complexos». Es valorarà que els contes siguin inèdits, tot i que no és imprescindible, però sí que han de ser creació de l'autor i han de tenir una extensió d'aproximadament 13.500 caràcters. El col·lectiu Negres Tempestes es farà càrrec de la publicació dels contes, en funció de les característiques dels retalls, i inclourà un pròleg i els textos que s'ajustin als requisits del certamen; igualment, el col·lectiu es responsabilitza de la distribució, fent arribar el material les llibreries i distribuïdores que trobi oportú.

A part dels relats també es poden presentar il·lustracions, que acompanyaran els relats que es presentin i han de seguir i promoure els mateixos valors que els relats.

El premi serà la publicació del relat dins el recull de contes, ja que el certamen no pretén «potenciar la competitivitat». Així doncs, cada participant rebrà una còpia del recull.

Les obres s'han d'enviar a anarcontes@gmail.com o, si no es disposa de connexió a internet, s'acceptaran els contes que es facin arribar mitjançant correu postal al carrer Maria Victòria, 10, 08014 (a nom de Negres Tempestes).

El llibre serà publicat sota una llicència de Creative Commons de reconeixement no comercial sense obres derivades 2.5.

Més informació:

www.negrestempestes.org

Lloguers abusius als camps

La Bàscula és un dels camps al qual s'hi va instal·lar gespa artificial. INTERNET

Els presidents de més d'una desena d'entitats esportives de Sants-Montjuïc s'uneixen per reivindicar uns preus més econòmics per als camps de futbol.

Redacció
Sants

Els presidents dels clubs de Poble Sec, Zona Franca, Montjuïc, Sants, Hostafrancs i la Bordeta s'han unit per demanar al Districte que abaixi els preus del lloguer de les instal·lacions esportives. Aquest col·lectiu es queixa perquè el preu

s'ha triplicat en comparació a l'any 2009: abans pagaven 13 euros per entrenament i 25 per partit, mentre que ara n'estan pagant 40 i 90, respectivament. Els clubs denuncien que no poden assumir i mantenir aquesta despesa.

L'excusa de la pujada de preus va ser la instal·lació de gespa artificial a dos camps de futbol, però els presidents no hi estan d'acord, perquè malgrat la millora de la gespa, les zones de vestidors i graderies continuen en males condicions.

Aquest manifest l'han signat la Gimnàstica Iberiana, el Port Atlètic Club, la Societat Esportiva Mercat Nou Magòria, l'Atlètic la Palma, l'APA Poble Sec, Atlètic Poble Sec, la UE Poble Sec, la Zona Franca Club de Futbol, l'Sparta Club de Futbol, l'Ibèria, l'Equipo JA, el Warriors Club de Futbol i el Club de Futbol Mercat de Sant Antoni.

Cooperes o competeixes

El dimarts 28 de desembre al vespre al Casal Independentista de Sants, gairebé una quarantena de persones al·laren i entremocaren les copes de cava per celebrar l'aparició de la novetat editorial de La Ciutat Invisible: *Les cooperatives obreres de Sants: Autogestió proletària en un barri de Barcelona (1870-1939)*.

Després d'una breu presentació, on s'expressà l'agraïments a totes les persones que han fet possible l'edició d'aquest treball, s'explicà l'estructura de l'obra i el projecte editorial de La Ciutat Invisible.

Aquest nou projecte ha estat realitzat gairebé íntegrament per l'equip de la cooperativa que ha assumit col·lectivament la investigació, l'auto-

Les cooperatives obreres de Sants

Projecte Barri
Cooperatiu

ria, el procés d'escriptura, la recerca gràfica, l'edició, la correcció, l'edició, el disseny i la maquetació.

Aquesta presentació tant sols vol ser el tret de sortida d'un seguit d'actes de difusió de l'obra que es realitzarà per barris i pobles a partir de finals de gener.

Les cooperatives obreres de Sants és el segon llibre publicat per La Ciutat Invisible i continua la investigació encetada amb l'exposició *Memòria Cooperativa*. Ambdues iniciatives s'emmarquen en el treball de recerca i divulgació del moviment cooperatiu que, sota el nom Projecte Barri Cooperatiu, s'ha desenvolupat els darrers dos anys a Sants mitjançant jornades temàtiques, tallers formatius i edició de materials, entre d'altres activitats.

Un dels autors del llibre durant la presentació. A finals de mes es farà una altra més formal a la Nova Obrera. ORIOL RIGOLA

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

A la mateixa hora que es celebrava el claustre, unes 200 persones es manifestaren pel campus de la UAB en contra de les retallades. MARC MIRAS

Màniga estreta per a les consultes...

La nova consellera de Justícia del govern de CiU, Pilar Fernández Bozal, va intentar prohibir la primera consulta que es va fer a Arenys de Munt.

... i màniga ampla per als Mossos

Felip Puig, va anunciar que neutralitzaria el codi ètic dels Mossos d'Esquadra i que estudiaria l'eliminació de les càmeres a les comissaries.

El claustre de la UAB no dóna suport a la política de retallades

S'aprova l'informe de la rectora que marca les línies generals de la política de la Universitat per només un vot de diferència i amb 24 abstencions. L'equip de Govern no aconsegueix el quòrum necessari per aprovar la reforma d'estatuts de la Universitat amb què s'havien d'adaptar a la LOU. D'altra banda, s'han aprovat 12 de les 16 propostes presentades pel personal d'administració i recerca i els estudiants a través de mocions.

El primer claustre del curs de la Universitat Autònoma de Barcelona, celebrat el dijous 16 de desembre, va finalitzar amb una mostra clara del descontentament de la comunitat universitària amb les polítiques dutes a terme fins al moment per l'equip de govern encapçalat per Ana Ripoll. El primer punt de l'ordre del dia, l'aprovació de l'informe elaborat per la rectora sobre les línies generals de la política de la Universitat, va ser aprovat per un sol vot de diferència: 84 vots a favor, 83 en contra, 24 abstencions i un vot nul.

OPOSICIÓ PER PART DEL PAS, EL PDI I L'ALUMNAT

Aquest descontentament es deu a les polítiques de retallades laborals al Personal d'Administració i Serveis (PAS) i el Personal Docent Investigador (PDI), a més de l'augment de taxes als estudiants i doctorants. Unes retallades que l'equip de Govern va iniciar el curs passat

amb el Pla de Racionalització i Millora (PRIM) i que enguany ha agreujat amb el Pla de Xoc. Aquest darrer pla contempla algunes mesures com la reducció dels serveis de manteniment o neteja, l'augment de taxes als estudiants de màster extracomunitaris, l'obligatorietat del pagament de 70 euros per l'ús del campus virtual o les reduccions dràstiques en la despesa vinculada a substitucions del personal d'administració.

Precisament per fer front al Pla de Xoc els diferents sectors de la comunitat universitària, agrupats a través de la Plataforma contra el PRIM, van presentar fins a 16 mocions al claustre per tal de frenar algunes de les mesures. D'aquestes 16 mocions, se n'han arribat a acceptar fins a 12.

LA RECTORA NO ACONSEGUEIX EL SUPORT NECESSARI

Un cop feta la votació de les mocions, que es va fer amb vot secret i

després de 16 presentacions, s'havia de celebrar un claustre extraordinari on ratificar la reforma de l'estatut. La majoria de representants al claustre, però, han marxat amb una clara voluntat d'impedir el quòrum necessari per aprovar-lo.

D'aquesta manera, la rectora no només ha rebut un vot de càstig en l'informe, sinó que no ha pogut validar aquesta modificació. Una reforma que contempla l'adaptació de l'estatut a la LOM-LOU (Llei orgànica de modificació de la Llei d'universitats).

200 PERSONES ES MANIFESTEN PEL CAMPUS

Mentre se celebrava el claustre, 200 persones es van manifestar des de la Facultat de Ciències i Biociències fins a la porta del rectorat per tal de mostrar el seu rebuig a la política de retallades i donar suport als representants de la comunitat universitària que defensaven les mocions.

Al final de la manifestació, membres del PAS, el PDI i els estudiants van explicar com afecta a cadascun dels sectors el Pla de Xoc i com s'estava desenvolupant el claustre.

Més informació:
<http://cafuab.wordpress.com>

SOLIDARITAT

18 anys sense Pedro Álvarez

La matinada del 15 de desembre del 1992 la vida del Juanjo i la Carme va canviar per sempre més. El seu fill va ser assassinat. D'ençà aleshores que busquen justícia i el dia 15 de cada mes repeteixen una cerimònia amb què intenten donar sentit a aquesta dolorosa lluita.

Pedro Álvarez era un jove de L'Hospitalet de Llobregat que va ser assassinat d'un tret al cap per un policia nacional, i des de llavors la seva família reclama justícia. Els fets es remunten al desembre de 1992, quan Pedro acompanyà la seva xicoteta a casa seva. Un cotxe a gran velocitat quasi atropella la jove, fet que provocà que Pedro increpés el conductor i que aquest, amb actitud desafiant, acabés agafant la pistola i disparant-lo. El policia (José Manuel S.F.), fou detingut però posat en llibertat.

Enguany, s'ha estrenat el documental *Flores para Pedro*, on es relata la llarga lluita que durant tants anys ha dut a terme la família del jove.

Després de 18 anys, encara no s'ha fet justícia.

Sants-Montjuïc Decideix

Fes-te Voluntari!!

<http://santsmontjuicdecideix.cat>

Ha començat la recollida del vot anticipat a la consulta popular de Barcelona, a més, el districte estrena nou espai web.

Aquesta publicació té una llicència CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL.

Sou llicures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Pau Canela Barrull, Laia Sánchez Amat, Ester Rams, Albert Ricart Sanjuan, Agus Giralt, Irene Jaume Gambin, Martí Gutiérrez Farré, Angel Bravo Almirall, Andreu Rosés, Elba Mansilla, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Gemma, Marc MC, Gastón Córdoba, David Vázquez, Núria May Masnou, Bernat Costa, Anna Farré, Jordi Soler, Sergi M. Huete, Miki, Mireia Pui, Assemblea de Can Vies, Casal Independentista de Sants, Comissió de Veïns de la Bordeta, Sants-Montjuïc Decideix, Sants Barri Cooperatiu, Albert Garcia, Alex Tisminetzky, Ivan Miró, Joan Villagrasa, Yolanda Vinals, AV La Satalia, Centre Social de Sants, E3.org, Brot Bord i Coordinadora d'Assemblees de Facultat.

MUJERES PA'LANTE: «El primer objectiu és que les dones migrants arribin a un lloc on se sentin escoltades»

Parlem amb la Dinora Velasco i la Nazarena Romeu, membres del col·lectiu Mujeres Pa'lante, l'associació de dones llatino-americanes amb seu al carrer Llobregat, 62, que des de 2008 participa de La Casa Sense Fronteres del barri de Collblanc.

Ivan Miró / Elba Mansilla Sants

Què ha representat per vosaltres l'experiència de venir a viure a Catalunya?

Nazarena: Migrar és una experiència complexa i dura en tots els seus aspectes. Tu vénis amb una idea, amb una sèrie de projectes i quan arribes t'adones que la realitat és una altra. Tots els migrants fem un dol en arribar, pel xoc entre tots els projectes amb què arribem i el contrast amb la realitat, que mai no és com te l'imaginaves.

Dinora: Creuar fronteres ha fet que deixem enrere moltes coses, però també ens ha permès de guanyar moltes de noves, és una experiència de vida que anem adquirint amb el nostre quefer quotidià.

Penseu que la immigració femenina té unes característiques específiques?

D: Malgrat hi ha un seguit de circumstàncies que ens afecten a tots els migrants, pel fet de deixar la família, el país d'origen i la vida enrere, un cop aquí el fet de ser home o dona condiciona molt. Una dona pot fer servir i recolzar-se en alguns serveis pensats específicament per a ella, espais de treball i de socialització. Una dona, quan pateix solitud, aïllament, pot adreçar-se a un centre o punt d'informació. D'altra banda, existeix el fenomen de la disfunció familiar per causa de la migració, que representa una sèrie de reajustaments.

«Véns amb una sèrie de projectes i quan arribes t'adones que la realitat és una altra»

Hi ha hagut un volum important de dones que han migrat, i d'homes, avis, àvies o filles grans que s'han hagut de fer càrrec de la família. I això causa un doble patiment a la persona que està aquí.

Dinora Velasco i Nazarena Romeu a la Casa sense Fronteres. IVAN MIRÓ

Quines són les mancances que observeu als barris d'acollida?

N: El circuit de relacions i la difusió de les convocatòries queden molt limitades al públic de l'espai concret. Pensem que cal obrir una mica més i que realment es conegui que qualsevol persona pot anar aquí o allà, fer un taller o un curs, que podem apuntar-nos-hi.

D: A més, perquè una persona migrada participi d'algun espai, és fonamental que hi hagi un precedent identificatiu. Malgrat saber que l'ajuntament o una entitat ofereixen una sèrie de serveis, la situació d'inseguretat en què es troba, fa que anar a un espai a informar-se i participar sigui molt difícil si no va acompanyada, a no ser que sàpiga que una amiga ja ho ha fet abans.

De fet, Mujeres Pa'lante neix per obrir un punt de trobada, un espai d'acollida. Vindria a omplir el buit que hi ha per fer el pas entre els recursos existent i l'acompanyament, tot i que després hagueu diversificat la vostra activitat i feu moltes altres coses.

N: A partir del col·lectiu Maloka, es planteja el projecte com una resposta

a la necessitat d'acompanyament a les dones de la ciutat. El primer objectiu és que les dones arribin a un lloc on sentir-se escoltades, un punt a partir del qual començar a teixir xarxes.

Després, ens hem anat plantejant altres objectius: tenim una advocat que ens orienta en el que es pot fer per aconseguir els papers; tenim un acompanyament terapèutic per fer front a situacions de tristesa, depressió, solitud; i també tenim un àrea d'inserció laboral. Aquestes són les tres vies en què estem treballant, però la més important és la de generar un espai en el qual una se senti rebuda, acollida.

«La cooperativa tindrà la funció de reforçar l'autoestima»

L'últim repte que us heu plantejat és la constitució d'una cooperativa de treball, en quin punt es troba aquesta iniciativa?

D: És un projecte que ha sorgit per la necessitat de treballar, i de trobar una feina digna, amb una jornada raonable, on no hi hagi una vulneració sistemàtica de drets pel fet de no tenir papers. És també una aposta per la nostra capacitat intel·lectual, moral, psicològica i física. Volem desenvolupar-la en tres àmbits: la neteja, la cura de persones grans i el reforç escolar. Estem avançant a poc a poc, però esperem iniciar l'activitat el 2011.

Penseu que la cooperativa pot asentar un precedent d'una manera d'organitzar el treball?

D: Sens dubte! Les dones venim aquí i sabem que treballarem al servei domèstic, netejant cases, cuidant avis... No ens imaginem fent una altra cosa! La cooperativa tindrà aquesta funció de reforçar l'autoestima, de nodrir un imaginari alternatiu.

Voleu transmetre algun missatge a les dones migrades de Sants?

N: Volem convidar a totes les dones, llatines, africanes i europees, a totes aquelles que vulguin vincular-se i participar d'un grup a que vinguin al nostre espai d'acollida, que se sumin al nostre projecte.

Vinyeta

Agenda

[DILLUNS 10 de gener] 21.30 | Taller d'autoaprenentatge d'arts escèniques. [Tots els dilluns de gener. Lloc: Universitat Lliure]

[DIMARTS 11 de gener] 19.30 | Taller de programació web amb PHP. [Tots els dimarts de gener. Lloc: Universitat Lliure a Sants]

[DIJOUS 20 de gener] 20.00 | II Trobada, taller de Comunicació Alternativa a Sants. [Lloc: Centre Social de Sants]

[DIVENDRES 21 de gener] 21.00 | Les lluites contra les MAT. [Organitza: Negres Tempestes. Lloc: Universitat Lliure]

[DIVENDRES 28 de gener] 10.00 | Taller intensiu de Clown. [Lloc: Universitat Lliure]

[DISSABTE 29 de gener] 17.30 | Manifestació en solidaritat amb Can Vies: Aturem la demanda pel desallotjament. [Lloc: plaça de Sants]

DIVENDRES FARÀNDULA: [DIVENDRES 14 de gener] 21.00 | Concert de Jazz amb Kuo Band. [Lloc: Casinet d'Hostafrancs]

DES DE LA BURXA DESITGEM A TOTS ELS SANTSENCS I SANTSENQUES QUE ACABEU DE PASSAR UNES MOLT BONES FESTES NADALENQUES!